

Tilsynet i henhold til grundlovens § 71

Dato: 27. februar 2013

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

ATH/ J.nr. 2013-1139

Under henvisning til brev fra Folketingets tilsyn i henhold til grundlovens § 71 af 7. februar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 2 (§ 71-tilsynet alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 2:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke vejledninger der findes til kommunerne i de tilfælde, hvor kommunen beder om politiets bistand i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke herunder dialog om, hvorvidt politiet skal bære uniform eller civil beklædning?"

Svar:

Politiet kan med hjemmel i serviceloven § 64, stk. 4, yde bistand til kommunerne i forbindelse med fuldbyrdelse af blandt andet anbringelser uden for hjemmet uden samtykke.

Vejledning til kommunerne vedrørende servicelovens § 64 findes i punkt 394 i vejledning nr. 11 af 15. februar 2011 (Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier).

Heraf fremgår blandt andet følgende:

"Fuldbyrdelsen af en anbringelse skal ske så skånsomt som muligt over for barnet eller den unge og familien. En god information og inddragelse af barnet eller den unge og familien i det forberedende arbejde forud for anbringelsen, jf. servicelovens § 46 stk. 3 og 4, kan give såvel barnet eller den unge som familien en bedre oplevelse og forståelse af, at barnet eller den unge skal bo et andet sted, således at selve anbringelsen bliver mindre problemfyldt. Kommunen kan f.eks. lade familien og barnet eller den unge be-

søge det påtænkte anbringelsessted, eller der kan foranstalles et møde med en person fra stedet.

[...]

I nogle tilfælde vil det være nødvendigt at afhente barnet eller den unge i den dagsinstitution eller skole, som han eller hun går i. Dette bør være undtagelsen, og det bør ikke ske, mens der er andre børn eller unge til stede.

Det er som nævnt væsentligt i alle tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om at gennemføre en foranstaltning tvangsmæssigt, at den trufne afgørelse gennemføres på en måde, der belaster barnet eller den unge mindst muligt. Heri ligger, at der skal udvises så meget hensynsfuldhed og skånsomhed som muligt i det enkelte tilfælde. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der skønnes at være behov for at bede om politiets bistand.

Henvendelsen til politiet bør så vidt muligt ske skriftligt, eventuelt ledsaget af et udskrift af børn og unge-udvalgets protokol vedrørende den trufne afgørelse. Henvendelsen skal angive, hvilken bistand der ønskes, og hvorfor det anses for nødvendigt med politiets bistand til at hente barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen kan endvidere anmode om, at politiet ikke optræder i uniform eller anvender politibiler, såfremt dette ud fra en konkret vurdering må anses for at være en fordel. Da en tvangsmæssig anbringelse ofte er en voldsom oplevelse for et barn eller en ung, vil det i de fleste tilfælde være hensigtsmæssigt, hvis politiet optræder i civil. I forbindelse med en afhentning af barnet eller den unge kan det blive nødvendigt med fysisk fastholdelse, men dette bør så vidt muligt undgås og kan kun foretages af politiet. Magtanvendelsen skal afpasses efter forholdene i den enkelte situation, og den må ikke gå ud over det strengt nødvendige. Det er i det hele taget vigtigt, at politiets bistand skal være en støtte til kommunalbestyrelsens fuldbyrdelse af afgørelsen, således at politiet kun går aktivt ind i fuldbyrdelsen, hvis situationen udvikler sig, så det er absolut påkrævet.

Afhængig af den konkrete situation kan det være hensigtsmæssigt, at forældrene får mulighed for at ledsage barnet eller den unge til anbringelsesstedet. I alle tilfælde er det vigtigt, at barnet eller den unge ved, hvad der skal ske, og hvor barnet eller den unge bringes hen.”

Karen Hækkerup

/ Lise Stidsen Vandahl